

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I MCY CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 22. LISTOPADA 1802. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 21. Listopada.

Od armii General Major Zas naznaczony komendantem Eksterynostawskiego półku kirasyerów. Podpółkownik Sarg będzie komendantem regimentu garnizonowego w Rocznalsmie. General infanteryi Xiążę Prozorowski na własną prośbę uwalnia się od służby z mundurem. Nadworny Konsyliarz Xiążę Eristow z rangą Podpółkownika umieszcza się w Kabardyńskim regimencie muszkietyerów. Bywszy Cenzorem w Moskwie Nadworny Konsyliarz Stratinowicz otrzymał pensją gaży zupełney. Byłych wojsk Polskich Erygadyer Graf Platter został Kammerjunkrem.

z Wiednia 27. Listopada.

Graf Bilsingen Komisarz w Prowincyach Włoskich odebrał rozkaz od Cesarza Jmci, ażeby żołnierzem Austryackim nie mieszkając osadzone były dzierzawy Biskupów. Trident i Brixen, przez indemnizacya dla W. X. Toskańskiego przeznaczone. Ten Xiążę donosząc Konsulowi Francuzkiemu niedawno, o śmierci żony swoiey, polecił iego pamięci interesu własne, i pomysła na list odebrał odpowiedź. Trojaki projekt chodzi u nas po ręku względem dopełnienia nadgrody dla niego. Jedni do Niemieckich dzierzaw przydać chcą Parmę i Placencya; drudzy Biskupstwo Aichstadt, Bawaryą po Inn rzekę, i niektóre miasta Cesarzkie w Szwabii i Frankonii; inni nakoniec przyłączając Saltzburg, etto. do dzierzaw Austryackich, ustępują W. Xiążęciu Prowincye dawniey Weneckie; czas rychło prawdę odkryje, bo rzecz jest pewna, żeśmy ten interes ułożyli w Parryżu.

Palswan Oglou zachowuje się spokojnie, z czego Porta naywyższe ukontentowanie pokazała. Przyjacieli iego i wychowanek Tulsun Aga do Belgradu przyięty, porozumiał się z Podskarbin i drugim urzędnikiem, rządzi w mieście: strona Jańczarów poniżona, pierwszemu już wypłaciła kies 90; nadto, chociaż mniej chętnie, dać musiała znaczną summę na utrzymanie dworu i żołnierzyl Tulsun Agi. Długo oczekiwany zastępca Bafzy przybył do Belgradu, witany strzelaniem z armat; sam Bafza przyjedzie na wiosnę — Wdowa Xiężna Parmeńska znajduje się już w Wenecyi — W Bawaryi wielkie odmiany. 18. Opactw już zkażowano; 32. klasztory teraz znów zamknąć kazano; na całe duchowieństwo ogółem podatek w miarę dochodu nałożony, dla zastąpienia wydatków powiększonych skarbu publicznego. W krajach nowo nabytych zabronił Elektor przyjmowania Nowicyuszów; przelożonym klasztorów pod odpowiedzialią z własney osoby zalecono, ażeby się nie ważyli trwonić majątku ruchomego i nie ruchomego, do którego zapisania wyznaczeni są Komisarze.

Graf Saurau z poselstwa do Dworu Petersburgskiego powrócił; miejsce iego zastąpić ma Xiążę Esterhazy. — W r. nast: Cesarz Jmci przedawać każe dobra Koronne, dla umorzenia

długów skarbowych. — Z Dworem Hiszpańskim zaczęto negocyacye, względem pensyi i dochodów należnych wdowie X. Parmeńskiej. — W terażniejszym miesiącu doczekaliśmy się przecie obfitego deszczu po niezwyčajney suszy. — Arcy Xiążę Karol powróciwszy z podróży kazał iak naywięcey żołnierzyl uwalniać do domów, tak dalece iż bataliony niektóre ledwie mają półowę ludu pod chorągwiami. — Na wyspie Corfou trwaia zamieszania domowe. Łotrów i rozboynikow porządku i prawa niecierpiących tak wielka jest liczba, że miasto stołeczne było prawie obleżone. Szukali wsparcia za granicą; lecz Agent Francuzki Romieu odrzucił ich proźby. Sledzisko ich Potamo. Graf Mocenigo widząc nieskuteczne srodki łagodniejsze do dzielnych przystąpił. Żołnierz Rosyjski i kraiowa milicya trzema kolumnami w pole ruszyli; pochwycono wielu zloczyńców; fregaty Ottomańskie i Rosyjskie krążą niedaleko brzegu, przerywając komunikacye Mocenigo wydał odezwę do wszystkich mieszkańców, w której radzi obląkanym powracać do posłuszeństwa prawom winnego. — W Ratisbonie Deputacya mniej czynną teraz być się zdaje; słychać że projekt trzeci wkrótce podany będzie od pośredników, który wszystkim stronom dogodzi, wizystkie umorzy pretensye.

z Londynu 9. Listopada.

General Andreossy d. 4. wieczorem wyładował w Dover. Dawny Minister Pitt iako rządcą 5 portów, kazał przyjmować Posła z honorami wojskowemi; lecz dla późnioney pory z armat nie strzelano. Zakończyło się wizystko na śpiewaniu pieśni Anglikom ulubionych, któremi gmin gościa zabawiał przez noc całą. D. 6 w nocy General wiechał do stolicy, unikając rozruchu przewidzianego między pospółstwem, gdyby wednie wiadz odprawiał. Tegoż dnia oddał wizytę Lordowi Hawkesbury. Lord Whitworth dziś ma stanąć w Dover. Czekamy ielzce Posłów Batawskiego i Hiszpańskiego, którzy gdy przybędą, wten czas możemy powiedzieć, żeśmy odnowili dawne związki z Mocarstwami lądowemi. Przyjazd Francuzkiego posła przeważyl szalę opinii za trwałością pokoju. Do Plymouth, Portsmouth, Chatham, Scherneck, Wolwich, Deptford, które są porty i zbrowiownie morskiej potęgi narodu, przesłano rozkazy zmniejszenia liczby robotników; rozbraiania okrętów, rozwiązania maytków, zatrzymując taką liczbę, iaka podczas pokoju być w służbie powinna. Na samey budowlu okrętowey oszczędzi się corocznie summa million F.S. przenożąc.

Z drugiey strony rzecz zdaje się pewna, iż Angielskie woyska z Egiptu i Malty wnet ustapia; na ich zabranie wyizly okręta z Gibraltaru; jedne regimenta poydą do Indyi zachodniey, dokąd Francuzi wysłać ielzce mają 17. t. żołnierzyl; drogie zostaną w Gibraltarze; wizystkie zaś do połowy zmniejszone. Względem Malty ielzce trudność zachodzi. — Rząd wiadomiony został, iż w Neapolitańskim wojsku

sku, na garnizon do tej wyspy przeznaczonem, jest bardzo wiele Francuzkich Officerow; co bardzo bo zadziwia kazdego, iz traktat w Amiens Anglikow i Francuzow rownie wyklaczy od interesow Maltańskich. Ta okolicznosc zrodzila podeyrzenie; musiały być inne jeszcze przy czyny nieukontentowania, poniewaz Admirall-cya, do przygórka dobrej nadziei rozkaz posiala, azeby nalz garnizon z tej osady nie ustępowal, chociazby juz przybyl Batawski. Domyślić się latwo iz podobne rozkazy odebrać musieli kommanderujący w Martinice, Surinam, i tylu innych dzierzawach Francuzkich i Batawskich, które dotąd przywrócone nie są nieprzyjacielowi. Rano wczora wielka rada u Dworu, na której obecni byli znaczniejsi Ministrowie. Spodziewać się trzeba, że przyjazd postów do Londynu i Paryża ulatwi wszelkie trudności.

z Hagi 13. Listopada.

Królewicz Xiążę d'York edyktem d. 18. w Osnabruck ogłoszonym zrzekł się praw swoich do tego Biskupstwa, przenosząc one na osobę Oycza Króla W. Brytańii, jako Elektora Hannowerskiego, któremu ten kraj w nadgodę przyznany jest od Deputacyi Ratisbońskiej; juz woyska Elektoralne wkroczyły do stolicy; Minister Arnswaldt rząd obiał, pieczęć odmienił. — Rada u nas woyskowa, na d. 21. Grudnia stawać każe przed sobą Admirallowi Story, Kapitanom Braam Capelle, i innym Officerom dla usprawiedliwienia się za flotę Anglikom wydaną bez obrony w r. 1799. General Victor ma wkrótce wszystko urządzać, co się zciaga do wyprawy woysk na zajęcie Louisiany płynących. — W Paryżu Biskup dziś Senator Gregoire wydal dzieło, i do Madrytu przesłał, dowodząc iak szkodliwą jest Inkwizycya. Odpowiedział ten sławny Trybunał i pokazal iak był pożytecznym światu i społeczności. Gregoire powtórne przeciwko Inkwizycyi dzieło gotuje. — Buonaparte zimową ledwie porą jest w Bruxelles spodziewany, zatrzyma go teraz w Paryżu Consulta Szwaycarska. Pierwszą Konsula podróż do Lyonu polityczną nazwali Francuzi, poniewaz celem iey było urządzenie Wloskiej RPtey; dzisieysza do Rouen nosi imie ekonomiczney, poniewaz rządca pilnie wyrzeźić postanowil w potrzeby narodu; okiem radą, i pomocą nasilil rękodziela krajowe, zkad źródło dostatków publicznych i prywatnych. — Flandrya Francuzka przed rewolucyą zaciagnela 10. mill: liwr. na kopanie kanałów, naprawę drog i tym podobne roboty pożyteczne. Dotąd procentow od dlugu nie placono; teraz z Paryża wiadomosc przychodzi, że wierzycielom zadosć uczynić rząd rozkazal. Do Surinam ieszcze nie przybyły na załogę woyska Batawskie, osadę więc Anglicy trzymają. Umiera wiele ludu rozmaitego przez choroby zaraźliwe.

z Ratisbony 7. Listopada.

Deputacya zważając, iak coraz bardziej pomnaza się liczba skarżących się na niedostateczność otrzymaney nadgodoy, chciała sekularyzacją rozciągnąć na duchowne dolra leżące w krajach dziedzicznych Xiążąt Swieckich w Rzeszy, ale tego projektu większość głosów nie przyiała. Cesarzski Komisarz Hugel potwierdzil wiadome conclusum Deputacyi, względem przyięcia podziału przez pośredników podanego; przydal iednak uwagi następujące. 1. Konstytucya polityczna i swobody obywatelskie w krajach sekularyzowanych zostaną, nietknięte. 2. Dyecezye będą w dzisieyszych granicach, póki się nie umówimy z Oycem S Cesarz zachowuje sobie dawne prawa i władzę nad Kościołami Niemieckimi. 3. Jeżeli Xiążęta swieccy mają prawo do nadgodoy za własność utraconą za Renem; równe służy duchownym, którym nie zostało na prawym brzegu; tych nie możemy dlugo zostawić w niepewności do czasu niezamierzonego o losie przyszłym; wraz trzeba

znaleść fundusze dla kazdego, piątą klasę do czwartey przyłączyć, a Biskupa Liege z Bazylijskim porównać. 4. Nie tylko ci duchowni co juz aktualnie dochod z beneficjów odbierali; mają być opatrzeni funduszem do życia, ale też drudzy którzy mieli expektatywy, miandawicie od Cesarza Jmci; takich nie wielka jest liczba; wszyscy zaś zasłuzyli na nadgodę pracą i talentem.

Tenże Baron Hugel w nocie podałey Ministrom pośredniczym, oświadczal wdzięczność za ich przyłożenie się do rychlego uspokojenia Rzeszy; wyraża iz projekt drugi przyjmuie bez poprawy i wyłączenia żadnego, oprócz niektórych uwag sprawiedliwych do Deputacyi, które resmy wyzey polożyli; prosi, azeby Elektorowi Trewirskiemu dożywociem zostawiono pałac Biskupi w mieście Auszpurgu; ten Xiążę tracący najwięcej, szczególnych względów jest godzien. — Biega pogłoska, że W. Xiążę Toskański otrzyma Parmę i Placencyą, iakoteż kraj na prawym brzegu rzeki Inn polożony; Elektorowi zaś Bawarskiemu dostanie się w zamianę Hrabstwo Burgau z inni mi Austryaków dzierzawami w Szwabii. — W Wurtzburgu powstał rozruch; przyczyną było nieukontentowanie mieszkanców z woyska Bawarskiego; zwierzchnosc zapobiegła złemu. — Za dni kilka spodziewamy się do Ratisbony przybycia woysk Mogunckich z Aschaffenburga, które zabiorą miasto na imie nowego Elektora.

Od granic Szwaycarskich 22. Listopada.

Deputowani Grisonów przed rozwiązaniem w Coire seymiku swojego, zaniesli oświadczenie. „Wola ziomków tu nas zgromadzila na zarządzenie publicznym potrzebom. Chcieli przywrócić rząd starodawny, zabezpieczyć wolność zostawioną od przodków chwalebney pamięci stosowalismy się do powszechney woli. Bylo myślą narodu naszego równie z innemi Cantonami, bronić dobrą sprawę iedynie przeciwko rządowi Helweckiemu; żadnego zaś odporu nie czynić, iesliby Francya nową konstytucyą orężem utrzymać chciała. Tośmy wyrażili w instrukcyach Deputatom na seym walny do Schwitz poslanym, to w rozkazach dawanych Generalowi krajowey milicyi. Obiawil wolę nam swoją pierwszy Konsul, zbroyną siłą rząd Helwecki wspierać postanowil. Ustępujemy przemocy, zachowując w całości na przyszłość prawa i swobody Grisonkie. Tak więc dopełniwszy rozkazy ziomków, powracamy do nich iak obywatele prywatni po zakończonem urzędowaniu według ich chęci. „

Wszystkie juz prawie Cantony Posłów obrały na Consultę do Paryża. Znaniomsze imiona krajowym i zagranicznym są: Schmidt Kuhn Afry, Stapfer postępujący w Paryżu, Reüger, La Harpe, etc. U steru rządowego zostają Dolder i Fussly Stadhalter; Senat przewidzial trudność, iesliby się im zdarzyło być kiedy zdania przeciwnego, na ten przypadek ustawę zrobić kazano. Dwie półbrygady woysk posilkowych Szwaycarskich na zoldzie Francuzkim będące, krótko w Berne zabawiwszy, powracają do Francyi przez Genewę, dla tej podobno przyczyny, że wielu żołdierzy znajdując się w oyczystych progach odbieglo od chorągwi. Na ich miejsce regimenta Francuzkie wkroczyły z Piemontu. U Grisonów zakończylo się wszystko spokojnie. Nie chcieli wprawdzie mieszkańcy przyjmować urzędników podczas krótkiey rewolucyi oddalonych; nawet Prefekt nie u zaciętych wyiednać nie mogąc oddalić się musial z Coire; lecz wkrótce przybywa Rapp General, przeklada niebezpieczeństwo, obiecuje iz Francuzki żołnierz nie wnidzie do kraju poslusznego woli Konsulowskiey; zniewoleni Grisonowie uczynili wnet wszystko czego po nich wyciąganó.

General Bachman nie wyiechal ieszcze do Munich; bawi w Zurich, mieszka w domu ię,

z Paryża 12. Listopada.

dnym z Wodźami Francuzkimi, którzy tego męża uważają. W Lausanne zgromadzone przez ludzi niespokojnych pospólstwo na rynku postawiło tak zwane drzewo wolności. Ztąd mogły wynikać rozruchy w kraju. Zabięgaąc ztem Prefekt drzewo zrywać kazał. D. 7. na rozkaz Generała en chef Ney Aloizy, Reding Prezydent Seymu, i Generał Auf der Mauer w Schwitz aresztowani na ulicy wychodząc z Kościoła, i natychmiast odesłani do Zurich pod ścisłą strażą. Brat Redinga niegdy Kapitan gwardyi Szwajcarskiej, poległ r. 1792. 10. Sierpnia przed pałacem Thuilleries w obronie tronu Francuzkiego. Krewny jego Reding w Baden, Hirzel w Zurich, Zellweger w Appenzell, wielu innych na drugich miejscach zchwytań; po rozmowie długiej z Generałem Serras w ratuszu zamknięci. Słychać że wszyscy wkrótce do Paryża zaprowadzeni; tam zostaną do końca Consulty. Senator Lanther pojechał do Frickthal zabrać mając ten kraj i przyłączyć do Rptej Helweckiej, jako przez Francją ustąpioną. Senat wyznaczył 3 osoby z grona swojego, które ułatwić powinny spór zayść mający między Landammannem i Stathalterem; sam nie wiedział, jakoteż władza wykonawcza o nastąpić mającemu aresztowaniu naczelników insurrekcyi, które Ney umyślnie przewlekał dla tego, ażeby pewnie mógł wszystkich mieć w mocy swojej.

Po wszystkich Cantonach obywatele broń i amunicyę wydają bez odporu żadnego; nie które jednak powiaty mniej powolnie wystąpiły do Wodza Francuzkiego, prosząc ażeby uwolnił one od przekrey powinności. Generał Ney, gdyby tego była potrzeba, miał sobie od Konsula poruczoną komendę nad wojskiem z 51. t. żołnierzy złożonem, lecz gdy Szwajcarowie nad nadzieję okazali się powolnemi, rozkazano kolumnom przez S. Gothard i Splugen ciągnącym, ażeby się wracały na swoje stanowiska; toż same uczyniły dywizye od Renu niższego, artyllerya z Metz i Luxemburga wysłane, tak iż Ney nie ma przy sobie nad 12. t. piechoty; i ta jeszcze liczba zmniejszy się wkrótce do 12. batalionów. Do Lugano szły wojska Włoskie; już nawet Officyerowie przybyli do powiatów od Medyolanu oderwanych, dla wczesnego przygotowania na ich przyjęcie; lecz gdy obywatele oświadczyli się przyjąć i wykonać rozkazy Konsula, żołnierze obcy nie wszedli do kraju.

Od granic Włoskich 4 Listopada.

Królowna Hiszpańska, małżonka następcy Tronu dwóch Sycylii nie ma nad lat 14. Rodzice, i naród cały przyjęli ich z najwyższą radością. Zegluga z Barcelony dni 5. trwała; słychać że Król i Królowa do tegoż miasta udać się wkrótce mają dla widzenia się z Królem Katolickim. Dwie półbrygady Francuzkie z regimientem iszdy, wsparte Włoskim żołnierzem wkroczyć mają wkrótce do Grisonów; gdzie po wielu obietnicach dotąd jeszcze zadosyć się nie stało woli Konsula. Wice Prezydent Melzi rozkazał, ażeby gwardya narodowa służbę czyniła w tych miastach, gdzie mieszkała Departamentów Prefektowie, i karność dla niej przepisał. W taryfie celney nastąpić mają odmiany handel ułatwiające. — Do Genui przybył inżynier Francuzki, któremu zlecono wytknąć drogę z Nice do Genui, ztąd daley ku wschodnim granicom Liguryi. — Wdowa Xiężna Parmeńska przed wyjazdem do Wenecyi, darowała szacowny obraz Posłowi Rptej Włoskiej w Parmie, Scarabelli, zawdzięczając mu, że się sprawował przyzwoicie przez cały czas urzędowania swojego, mianowicie po zejściu Xiążęcia. Tego ciałogdy otworzono, wątroba znalazła się nadzwyczajnie wielka, i gangreną przyjęta, w dzień ostatni choroby wychodziła z niego materya czarna przez usta, nos, oczy, i uszy.

W Departamentach nad Renem i Piemontskich rząd kazał wstrzymać do czasu arendowanie dóbr i funduszów pozostałych po klasztorach niedawno zgaszonych. Ażeby zaś lud wiedział na co mają być obrócone dochody klasztorne, Prefektowie ogłosili że trzeba na-przód opatrzyć Plebanów i kościoły, daley inwalidów i nauczycielów po szkołach krajowych; przyczynić się cokolwiek do utrzymania legionu honorowego, zbudować koszary, opatrzyć szpitale i domy edukacyjne, opłacić sędziów, dać mieszkanie wygodne plebanom i pomocnikom, ufundować seminarium; i kapituły katedralne, obmyślić dochody na obozy czyli kolonie weteranów; założyć domy robocze i poprawy, nabstatek rzemiosła i rekodzieła krajowi pożyteczne. — Spodziewać się trzeba iż rząd nowy obietnicę ziszczy; w czasie rewolucyi toż samo i jeszcze więcej obiecywali nam Jakobiń, konwencya, Dyrektorowie; a jednak nic się nie zrobiło nowego, dobra zaś narodowe roztrwonione — Fox opuścił naszą stolicę; wiezie do Londynu tajemne dotąd rekopisma, które temu posużają do wiadomey historyi Jakuba 2.

Przed kilku dniami Instytutur szkoły narodowej głuchych i niemych Sicard, z uczniami swoimi odwiedził nowe institutum w Chaillot, gdzie ludzie wiekiem i chorobą zwątleni przytuleni mają. Rozrzewnił przytomnych widok tylu ciepiących wiekiem różnych, nieszczęściem zblizonych, które nobroczynność rządowa pielęgnuje i opatrywa. Sicard swoim sposobem zadawał uczniom pytania, coby rozumieli o funduszu, który widzą raz pierwszy. Odpowiedział za wszystkich wymówny w kalectwie Massieu. „Dóm ten jest dochodem dożywoćnim dla ubogich, gdzie ubogiemu być przestają; bezpiecznem zochronieniem, gdzie boiaźń niedostatku nie dosięgnie nędzarza; tu bogacz okazać może nayslachetniejszym sposobem użytek dostatków; tu chorzy ręką opatrywani miłosierdną do zdrowia przychodzą. Tu pokój, obfiteść, usługa, rada, i pociecha przedłużają życie umierającemu z nędzy i rozpaczey. „Ten Massieu ma siostrę równie jak on głuchą i niemą. Zdziwiony odpowiedzią dziecięcia Dyrektor szpitalu starych i chorych, oświadcza Sicardowi, że pomienioną Dziewczynę, własnym nakładem umieścić chce w szkole jego. Słyszy to od nauczyciela Massieu; rzuca się na łono Ob Duchayla, dziękując swoim językiem ze łzami, które widokiem przeięci, obficie wylali przytomni wszyscy. Massieu w całym zyciu, jak dnia tego nie był wesół i szczęśliwy.

Officyerowie 105. półbrygady, która założą stoi w Perpignan, postanowili w swoim gronie założyć zgromadzenie litterackie; tu zebrań bawiac się czytaniem ksiąg dawnych i nowszych, naybardziej o taktyce, wesół czas przepędzać będą, i staną się zdalniejszymi do służenia Oyczyźnie. — W Strasburgu co dni kilka dają się czuć trzęsienia ziemi, dotąd bez żadney szkody. — Od kilku miesięcy w Lyonie ufundowało się zgromadzenie znatome pod imieniem: *Oyców wiary Jezusa*. W Niemczech początek onego; rządcą naywyższy Baccanari; reguła S. Ignacego; iakoż mają u siebie wielu dawnych jezuitów. W Lyonie przełożony nazywał się Generałem zakonu. Zamysłał ufundować inne Collegia na edukacyę młodzi. Rząd Francuzki rozwiązać kazał to zgromadzenie, ponieważ zakonnicy śmiało mówili przeciwko rządowi i kapłanom prawu poslušnym. Nie są jeszcze potwierdzeni od Oycá S.

Konsul d. 17. do S. Cloud ma powrócić z Rouen; dalsze opisanie podróży jego kładniemy. W Havre stanął, iakośmy donieśli; d. 5. wieczorem; nazajutrz rano prezentowali się urzędnicy cywilni i wojskowi, każdy imieniem urzędu swojego witał Konsula; naykróciej i

„najlepiej przywiązanie narodu do rządcy wyraził Maire miasta. „Dafeś, mówił, pokoy Europie, Francyi religią przywróciłeś, dziś zwracasz oycowskie oko na rękodzieła, handel i rolnictwo, które są źródłem dostatków krajowych; odwiedzasz iedno z przedniejszych miast R Ptey Lud: cię wita radosnym okrzykiem; wszystkie cię serca błogosławia, każdy uwielbia głośno bohatera zwyciężcę i dobroczyńcę; niech mu to będzie nadgodą której jest godzien. Przyimi z ręki naszej dary, któreśmy zawsze ofiarować zwykli rządcom Francyi naywyższym; nigdy żaden lepiej nie zasłużył na nie: „ Odpowiedział Konsul. „ Przyimuję chętnie dowod przywiązania i miłości waszey; zasłużyłem na to, szczególniej troskliwy o los miasta Hawre. To i Rouen pierwsze oglądam w narodzie całym pod pisawszy pokoy z Anglikami; Rouen i Hawre z Paryżem iedno zkładają miasto, którego Sekwana rzeka jest ulicą; Hawre jest portem Paryżkim, wiele się w nim już naprawiło, z częgo iestem kontent; ale więcej iefzcze czynić nam zostało.

Rozmawiając z kupcami Konsul ubolewał nad klęskami których doznali w rewolucyi, cieszył, obiecywał los pomyslniejszy na przyszłość, przydając: czas wszystko najlepiej naprawi. Znaczniejszych do siebie na obiad zaprosił. Tegoż dnia konno zwiedzał nadbrzeża nawet odlegleyse; obiecał do kola cytadellę. Wieczorem był na teatrze. W nocy miasto całe przepysznie widział oświecone; w porcie na wszystkich masztach okrętowych iasniały słowa; *d. 28 brumaire r. RP. 8.*

Nazajutrz rano oglądał morską zbrojownię; przypatrywał się werfom okrętowym, wsiadł do batu, port przebiegł. Przed południem powróciwszy do miasta znajdował się na nabożeństwie w kaplicy domowej wieczorem zaproszony na bal kupiecki, bawił się tam całe półgodziny. D. 8. siadł na statek zbroyny, i do Honfleur płynął; oglądawszy ten port barzo długo, do Hawre powrócił, był na paradzie, przeyrzał citadellę i skład artylleryi, na zajutrz wyiechał do Dieppe.

Gdy termin wychodzi wydanym Kontraktem na utrzymanie koni pocztowych na stacyach siedmiu w Pcie Wileń: naydujących w dniu 1. Januaryi 1803. zastępując miejsce JW. Czyża Marszałka Pttu Wileń: i Kawalera sądzę być moim obowiązkiem tak wszystkich Obywateli dotąd utrzymujących Stacye pocztowe, iako też i tych którzyby sobie nadal życzyli konie na stacyach pocztowych w Pcie Wileń: utrzymywać obwieścić przez publiczną Gazeta, ażeby do miasta Guberni: Wilna stawili się na dzień 27. gbra 3 i 12. Xbra Ru biejącego do Kancellaryi Ziem: Pttu Wileńskiego, w których terminach przez publiczną licytacją takowe Stacye za naymnieyszą cenę godzącemu się Obywatelowi 3-letnim lub podług umowy, i na dalsze lata Kontraktem wypuszczone będą. Datt w Wilnie 1802 gbra 20. Ignacy Grabowski Podkom: Pttu Wileń: zastępujący Marszałka

Pewny szuka Maiątku na wieczność, lub na zastawę od 200,000. zł: Poll. Ktoby chciał wypuścić lub sprzedać, raczy do JP. Kochańskiego Profes: zgłosić się mieszkającego w Akademii tuż przy Aptece na dole.

Sąd Niższy Ziem: Pttu Wileń: zaleca Dworom i Dozorcom każdej Parafii, iżby dotożyły nayusilniejszego starania ku poymaniu zbiegłego ezłeka na imie Symona Jonaytisa kucharza WW.

Jawgiełow Szamb: z dóbr Jonańcow z Pttu Wileń: ze dnia 2. na 3. tego Msca i Ru, i gdy się okaże takowy zbieg, natychmiast wziówszy pod ścisłą strażą do Sądu niniejszego dostawić należy. Któren przymiotami wzrostu miernego, cięklawy, twarzy gładkiej, pociągławey, włosów na głowie rnych nisko wystrzyżonych, lat 20. w odzieniu, płaszczu i surducie ciemno-zielonym, na klaczy rosłej bułaney; ktoby poymawszy do Sądu niniejszego dostawił, takowy w nadgodę ma odebrać od Aktora rubli 30. Datt 1802 Ru gbra 17. dnia.

Instytutor D'Abry ma sobie za powinność donieść wczesnie Publicznosci, iż odtąd trzymać będzie iedynie Pensją Francuzką dla Dam na stopniu dawniejszym; Kawalerską zamyka od następujących wakacyi.

Tenże JP. D'Abry donosi, że Grammatyka iego teoryczna i praktyczna Francuzka i Polska w 2 tomach na 4 części podzielona, może się przedawać po tomie iednym, podług upodobania. Pierwsze albowiem 2 części zawierają Grammatykę ogulną. W dwóch drugich częściach iest zbiór wyrazów własciwych Francuzom z Polskiem tłumaczeniem; reszta się dopełnia wypisami obszernymi z dzieł moralnych, krytycznych; anekdotami, rozmaitemi wiadomościami pozytecznymi prozą i wierszem; zagadkami, Szaradkami wybornemi; co się uczyniło dla przysługi tych, którzy chcąc doskonale umieć po Francuzku, książek nie mają. — Przymi młodź pici oboiey z przykładów tu zebranych kształcić może ferce i rozum, wkładając się do enoty i ludzkości. Tom każdy na kleiowym papierze zł. 10, na wodnym 9. Znaydują się u Autora, i po wszystkich księgarniach Wileń:

Opuszczone i wrunię podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Polesysye, zmuszają Magistrat Wileń: , do wydania przez ninieyszą publikacją ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Polesysye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzytapieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucją tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieśzałose ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty niniejszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Polesysye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacją, w skutek prawa Konst: 1764 Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

JW. z Lipskich Zawiszyna Generałowa Marowa woysk Rossyiskich zchodząc z tego swiata d. 26. Wrzesnia roku terazniejszego w dobach swoich w Gubernii Mińskiej położonych, testamentem zaleciła, przez Gazety pożegnać iey imieniem familją, krewnych i przyjaciół.